

VAN KLEI NAAR KERAMIEK VOOR STERREN- RESTAURANTS

Alex Gabriëls werkte ruim 25 jaar als art director in de reclamewereld. Met veel plezier. Maar het verlangen om meer met haar keramiek te doen, wint uiteindelijk toch. “Op een dag ben ik er gewoon voor gegaan. Mede dankzij Instagram heeft mijn werk, dat ik altijd als mijn hobby ben blijven zien, een enorme vlucht genomen.”

Tekst: Linda van 't Land Foto's: Véronique de Walsche

Tussen Mechelen, Leuven en Brussel in ligt Kampenhout, een plaats en gemeente in de provincie Vlaams-Brabant in België. Acht jaar geleden betrok keramiste Alex Gabriëls hier het huis dat ze samen met haar man Philippe liet bouwen: een schitterende plek met imposante raampartijen, bijzondere lichtinval en eigentijdse structuren. Oog voor sfeer en esthetiek heeft het stel namelijk wel. Philippe runt zijn eigen reclamebureau en Alex werkte ruim 25 jaar als art director in de reclamewereld. "Vier jaar lang werkten we samen met een architect aan deze plek. Vanaf het begin was het al duidelijk dat er ook een ruimte moest komen voor mijn grote hobby: het maken van keramiek." De ruimte komt er, maar al binnen enkele jaren wordt het atelier aan huis veel te klein voor Alex. "Op mijn twintigste kwam ik kort in aanraking met keramiek. Toen had ik nooit gedacht dat ik er op een dag mijn fulltime job van zou maken."

Art director

De liefde voor keramiek ontstaat wanneer Alex aan het begin van haar carrière een

'Het feit dat ik met klei precies kan maken wat ik wil, blijft me ontzettend aanspreken.'

eenjarige opleiding keramiek maken volgt aan de avondopleiding. "Daarna kwam ik mijn partner tegen, we kregen drie kinderen, het leven nam zijn loop", aldus Alex. "Maar toen onze jongens groter werden, ben ik toch teruggekeerd naar die avondopleiding. Het feit dat ik met klei precies kan maken wat ik wil, blijft me ontzettend aanspreken."

De briefings van opdrachtgevers en de harde deadlines die vaak met opdrachten binnen de reclamewereld gepaard gaan, gingen Alex steeds meer tegenstaan. "Ik wilde heel graag mijn eigen baas zijn, mijn eigen dagen indelen en mijn eigen ritme volgen. Al jarenlang sluimerde daardoor de wens om mij volledig op mijn keramiek te richten. Ik vond het echter een grote stap om mijn werk in de reclame los te laten, ook financieel. Je weet vooraf

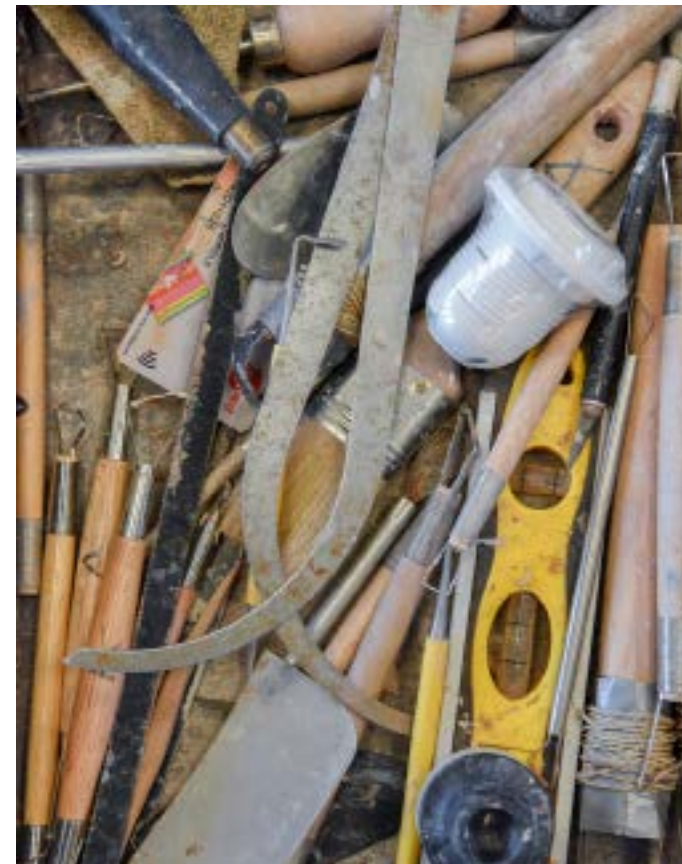
toch nooit of het echt zal gaan lopen. Totdat Philippe me op een dag ineens heel actief aanspoorde en zei: doé het toch gewoon, we zien wel hoe het gaat. Dat was een prachtige dag."

Klantenkring via Instagram

Inmiddels mag Alex diverse sterrenrestaurants in België tot haar klantenkring rekenen. Ze maakt voornamelijk gebruiksgoed voor hen: borden, kannen, bekers en schaaltes. "Ik maak niet ineens een heel servies. Meestal komt dit geleidelijk tot stand. Soms deelt een chef bijvoorbeeld een gerecht met me, waarvoor hij een speciaal soort bordje in gedachten heeft. Daarvan maak ik er dan twintig of veertig. Nooit heel veel meer: ik wil mijn serviesgoed redelijk exclusief houden en houd bovendien niet van repeterende werkzaamheden. Het liefst doe ik iedere dag iets anders."

Sommige klanten komen naar haar atelier en wijzen aan welke vormen of kleuren ze mooi vinden. "We bespreken welk soort klei ik zal gebruiken of wat voor glazuur. Daarna maak ik een aantal prototypes in diverse hoogtes, breedtes en vormen, zodat de klant een keuze kan maken. Dat eerder werk een bron van inspiratie is voor anderen, is natuurlijk prima. Maar ik zal nooit exact hetzelfde maken voor een volgende klant." Naast gebruiksgoed is Alex ook lampen gaan maken: een tak van sport waaraan ze veel plezier beleeft. "Het is voor mij bijna een soort vrij, kunstzinnig werk. En omdat je lampen in aparte stukken draait, blijft het altijd afwachten of je ze perfect op elkaar kunt laten aansluiten. Als dat lukt, is mijn hele dag goed." Alex beschouwt Instagram als haar online

‘Zelfs voor mij blijft het iedere keer een verrassing hoe mijn werk uit de oven komt!’

etalage en trekt daarmee klanten uit binnen- en buitenland aan. Momenteel is ze bezig met een grote opdracht voor een dame in Koeweit. “Dat ik als art director heb gewerkt, helpt wellicht bij het inrichten van een Instagramkanaal. Ik weet hoe beeld werkt en hoe je mooie foto’s maakt. Maar dat het zo’n enorme hulp bij mijn verkoop en bekendheid zou worden, had ik vooraf niet verwacht. Ik krijg er veel aanvragen en verkoop mijn werk ook op deze manier.”

Eigen atelier

Wanneer het atelier in huis te klein wordt en de vraag naar haar keramiek steeds groter, kopen Alex en Philippe op zo’n 8 kilometer van hun woonhuis een oude, vervallen boerderij uit de achttiende eeuw.

Het volledig gerenoveerde woonhuis is inmiddels verhuurd aan een gezin. In de schuren heeft Alex haar atelier gevestigd en daar ook een winkel bij ingericht, die ze vanaf december op een vaste dag per week wil openen. “Afgelopen jaar heb ik geëxperimenteerd met een pop-upstore en dat was een groot succes. Als ik toch in mijn atelier ben, kan ik ook een dag per week klanten hier ontvangen. Voorraad heb ik genoeg: de winkel staat vol.” Het openen van haar atelier voor publiek is wel een grote stap voor Alex. Het liefst werkt ze namelijk alleen, in alle rust en ruimte, en deelt haar eigen dagen in. “Ik zal nooit workshops of trainingen geven: dat bezorgt mij te veel gedoe, vooral in mijn hoofd. Het idee alleen al dat er dan allemaal mensen hierheen komen en dat

ik voor hen hun keramiek moet afbakken. Laat mij maar lekker mijn eigen ding doen! Wel werk ik samen met Serax: een Belgisch bedrijf dat voor een internationale klantenkring eigentijdse, huishoudelijke artikelen maakt in samenwerking met toonaangevende ontwerpers zoals Piet Boon, Ann Demeulemeester, Sergio Herman en Ottolenghi. Ik lever hen mijn design en krijg per verkocht item een bepaald percentage van de verkoopprijs.”

Ruw randje

Alex houdt van de structuur en de kleur van klei. “Zo’n mooi materiaal dat de aarde ons geeft: daar moeten we heel dankbaar voor zijn. Ik probeer het zo min mogelijk te glazuren, al moet dat wel kunnen natuurlijk. Wanneer je servies maakt

waarvan mensen eten, ontkom je niet aan glazuren. Toch laat ik ook dan heel graag aan mijn werk nog een ruw randje van klei zien. Dat accentueer ik zelfs vaak. Momenteel ben ik bezig met een ontwerp waar ik heel bewust de klodders klei aan laat hangen. Glazuren is heel belangrijk in het proces van keramiek maken: je moet de juiste kleur op de juiste klei gebruiken. Maar mijn hart ligt bij de klei. Ik heb daarom heel bewust voor een aantal basisglazuren gekozen en daar wijk ik niet meer vanaf. Zo kan ik me focussen op klei en vormen.”

De meeste klei koopt Alex in België in. “Ik haal het in Waver, maar daar kun je slechts een beperkt aantal kleuren klei krijgen. Daarom koop ik ook andere soorten in. Je hebt namelijk klei in allerlei tinten: zwart, bruin, rood of wit. Ik probeer deze kleisoorten zelf onderling te mengen, zodat ik een eigen kleurenpalet krijg dat je nergens anders ziet. Van Sicilië pikte ik ooit eens wat lava mee, die ik helemaal tot stof heb fijngestampt. Als ik dat door mijn klei vermeng, krijg je van die mooie zwarte spikkeltjes in de klei.”

Geduld

Een ontwerp ontstaat bij Alex eerst op papier, tweedimensionaal. Wanneer ze het naar de draaischijf brengt, moet het driedimensionaal worden. “Dat is vaak een groot verschil. Het betekent dat ik al draaiend dikwijls moet bijsturen en bijschaven. Maar dat is juist het fascinerende van dit proces. Onder je handen ontstaat het en je ziet heel snel resultaat. Wel even iets anders dan van een briefing van een klant tot een radiospot of campagne komen!”

Toch kost ook keramiek maken tijd. Een ontwerp maken, op de draaischijf draaien, uitharden tot het lederhard is, afdraaien en definitieve vormen aanbrengen, drogen, bakken, glazuren en nog eens bakken. “De oven wordt de eerste keer opgestookt tot wel 950 graden: tijdens dat proces bak je keramiek biscuit, zoals dat heet. De oven mag je nooit opentrekken tijdens het

‘Klei is zo’n mooi materiaal dat de aarde ons geeft: daar moeten we heel dankbaar voor zijn.’

afkoelen: heb je geen geduld en doe je dat toch, dan kan al je werk kapot barsten. De oven moet geleidelijk afkoelen en de deur mag pas open als ‘ie nog zo’n 100 graden is. Zelfs voor mij blijft het iedere keer een verrassing hoe mijn werk uit de oven komt. De klei kan bevuild zijn waardoor er onderhuids luchtbellent ontstaan of de klei is plaatselijk opengebarsten. Ook ontstaan er in de oven weleens chemische processen, waardoor je glazuur gaat rondwarrelen en ook op andere stukken terecht komt.” Hoe vaak de oven aan staat in haar atelier, kan Alex niet zeggen. “Ik bak pas wanneer de oven vol is. En als er tussen de borden dan nog ruimte is, draai ik er wat kleine dingen bij om die ruimtes vol te krijgen. Ik vind het zonde om de oven zo heet te stoken als ‘ie niet helemaal tjokvol is.”

Van hobby naar werk

Het is maar goed dat hond Billie af en toe naar buiten wil, anders zou Alex van ‘s ochtends vroeg tot ‘s avonds laat in haar atelier verblijven. “Ik heb echt van mijn hobby mijn job gemaakt. Ik ben eigen baas, kan mijn eigen zin doen en ben er heel trots op dat mijn werk aanslaat en gekend wordt. Vroeger was ik altijd de vrouw van Philippe. Tegenwoordig is hij de man van Alex.”

MEER WERK ZIEN
VAN ALEX GABRIËLS?
Kijk dan op Instagram:
[@alex_gabriels_ceramics](https://www.instagram.com/alex_gabriels_ceramics).

